

Župa Svetog Vida Vidovec

Treća Uskrsna Nedjelja
5. svibanj 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 18.

Evangelje: Iv 21, 1 — 19

U ono vrijeme:

Isus se ponovno očitova učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: Bija-hu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedeje-vi i još druga dva njegova učenika. Kaže im Šimun Petar: »Idem ribariti.« Rekoše: »Idemo i mi s tobom.« Izađoše i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. Kaže im I-sus: »Dječice, imate li što za prismok?« Odgovoriše mu: »Nemamo.« A on im reče: »Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete.« Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: »Gospodin je!« Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. Ostali uče-nici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjes-ta lakata.

Kad iziđu na kraj, ugledaju pripremljenu žeravicu i na njoj pristavljenju ribu i kruh. Kaže im Isus: »Donesite ribâ što ih sada uloviste.« Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raski-nu. Kaže im Isus: »Hajde, doručkujte!« I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: »Tko si ti?« Znali su da je Gospodin.

Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu. To se već treći put očitova Isus uče-nicima pošto uskrsnu od mrtvih.

Nakon doručka upita Isus Šimuna Petra: »Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego o-vi?« Odgovori mu: »Da, Gospodine, ti znaš da te volim.« Kaže mu: »Pasi jaganjce moje!« Upita ga po drugi put: »Šimune Ivanov, ljubiš li me?« Odgovori mu: »Da, Gospodine, ti znaš da te volim!« Kaže mu: »Pasi ovce moje!« Upita ga treći put: »Šimune Ivanov, voliš li me?« Ražalosti se Petar što ga upita treći put: »Voliš li me?« pa mu odgovori: »Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim.« Kaže mu Isus: »Pasi ovce moje!« »Zaista, zaista kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se opasivao i hodio kamo si htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i voditi kamo nećeš.« A to mu reče nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to dodade: »Idi za mnom!«

S desne strane

Ulomak Ivanova evanđelja dovodi nas na obale Galilejskog jezera. Ivan ga naziva morem, a riječ je o jezeru. Stoga je razumljivo da taj naziv krije poruku. U Galileji, ondje gdje su apostoli započeli svoj hod za Isusom, Ivan smješta treće očitovanje uskrslog Krista. Dakle, na istom prostoru gdje su započeli prvi koraci njihova izabranja i hoda za Isusom, događa se očitovanje Isusove nazočnosti. Prva dva očitovanja zbila su se u zatvorenom prostoru, a treće se zbiva pod vedrim nebom, na “moru”. Za biblijskog pisca i ljude starog svijeta more je prostor na kojem je čovjek izložen protivnim silama, gdje mu prijete opasnosti. Dakle, na otvorenom prostoru, u jednom običnom danu, tijekom običnog ribarskog posla događa se treće očitovanje nazočnosti Uskrsloga. Tako nam Ivan podcrtava da su se nakon Isusova uskrsnuća apostoli vratili svom izvornom poslu. U dubini teksta vidljivo je da taj povratak ocrtava stanje u kojem se nalazi svaki čovjek. Stoga treba pustiti da tekst u nama odjekne, da se prepoznamo u stanjima i likovima koje nam donosi. Sve to očito nije bez razloga. Nedvojbeno je riječ o teološkom naglasku Ivanova evanđelja iz kojeg izvire geografija vjere prve Crkve, a time i svakog Kristova vjernika.

Tko je (bio) u lađi

Sedmorica – a broj sedam označava puninu – kreću u ribolov kojeg potiče Petar. U lađi su Petar, Toma zvani Blizanac, Natanel iz Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dva Isusova učenika. Nije teško naslutiti da nam kroz tu »reprezentaciju« Ivan donosi poruku o zajedništvu razlika koje su već od početka prožimale život crkvene zajednice i uvijek će ih biti u Crkvi. Još će biti korisno naglasiti da su u lađi ljudi s karakternim i duhovnim razlikama, što je vidljivo kad se vratimo na prethodne novozavjetne stranice, no ujedinjuje ih zajednički cilj i Petrov smjer. Isto vrijedi za Crkvu u svakom vremenu. Naše su razlike ponekad uzrok sablazni, svađa, prijepora, ogorčenja, napetosti i razočaranja, no na moru života, kao i u Crkvi, Duh Sveti okuplja i sjedinjuje različite dinamike ljudskog roda kroz koje se nastavlja Kristovo djelo služenja. U današnjem individualizmu važno je biti svjestan da tko je pristao uz Krista, tko je u Evanđelju našao životno uporište, tko je pristao ući u Kristovu lađu, taj nužno pristaje uz crkveno zajedništvo na koje smo pozvani po vjeri i krštenju.

Svjetlo dolazi s kopna

Ipak, one noći ribolov nije uspio. Noć je uzalud potrošena. Bdjelo se i radilo, ali nema ribe. U tom ozračju dolazi svitanje. Dok sviće s kopna im se približava Uskrsli. Uz svitanje polako se razvija susret, no oni ga odmah ne prepoznaju. Uskrsli probija šutnju i pita ih: “Dječice, imate li što za prismok?” Odrješito kažu: “Nemamo”, a on će: »Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete.« Prvo, na obalama našeg života, ondje gdje smo svakodnevno izloženi redovitim poslovima, obvezama, nesigurnostima, poderanim mrežama života, slabom ulovu, besplodnom zalaganju, prokockanim mogućnostima, neuzvraćenoj ljubavi, tu, kao onda njima na povratku kući, tako i nama danas, dolazi Uskrsli i probija polumrak našeg vida. Uz njegovu nazočnost njihovo djelovanje donosi obilat rod. Ponekad se i nama može činiti da su svi problemi u onome što nemamo pa se više i ne nadamo boljem, no problem nije u pukim nedostacima, nego u činjenici da nas odnos prema nedostacima može zarobiti te počnemo doživljavati samoga sebe kroz neuspjehe. Nije rijetkost da se tako dođe do gorčine i osjećaja promašenosti, no nedostaci imaju svoju “desnu stranu”, tj. mogu nam otvoriti oči za prepoznavanje istinskih potreba. Tu leži razlog zašto se u mnogim životima suvremenih ljudi odvija premorenost željama, pa kad se uvidi da smo postali zatočnici želja, počinje preporod spoznaje o pravim potrebama i onome što je dostatno, što istinski obogaćuje život i ljudsko srce čini ispunjenim. Treće, u biblijskom rječniku desna strana je slika dobra. Prići životu s njegove “desne strane”, odnosno uočiti dobro u čovjeku, okolnostima, ljudima, životnim polazištima, i pristupiti na način da se vrednuje i gradi na dobru, to je snažna i izazovna poruka Ivanova teksta.

5. 05. 2019. TREĆA USKRSNA NEDJELJA

8 h. VIDOVEC – za župljane

9:30 h. NEDELJANEC + Valent, Marija, Josip i Nevenka Brezovec
+ Katarina Rožić, Ivan Bistrović, Stjepan Težak, Rudolf Cesar

11 h. CARGOVEC – na čast sv. Florijana za naše vatrogasce
+ Ignac i Eva Kocijan, Josip i Ana Gazdek

6. 05. Ponedjeljak Marijan, Venera	19 h. VIDOVEC + Marija i Valentin Medved – daju djeca i unuci + Ljubica Pozder, Ivan, Blaž i Marija Pozder – daje ob. Pozder
	19 h. VIDOVEC + Stanko, Tonka i Ivan Gleb, Marija i Alojz Tomanek, Ivica Rubetić – daje ob. Dragutina Hleb + Vladimir Ramušćak – daje supruga Josipa
8. 05. Srijeda Marija, Arsen, Ida	19 h. NEDELJANEC + Ivan Šantek, ob. Šantek, ob. Kučilo – daje Marija Novak + Gašpar i Marija Remar, Antun i Terezija Zagorec, Magdalena Rožić – daje ob. Zagorec NA KRAJU SV. MISE EUHARISTIJSKO KLANJANJE
	19 h. VIDOVEC + Ivan i Marija Miko, Ivan Miko – daju Branko i Marija Miko + Juraj, Ivan, Apolonija i Stjepan Težak – daje ob. Hulama
10. 05. Petak Ivan, Job, Viro	17 h. VIDOVEC – ISPOVIJED PRVOPRIČESNIKA I RODITELJA
	19 h. VIDOVEC + Stjepan Košić – daje ob. Franje Košić + Blaž, Marija Zavrtnik – daje Ruža Težak NAKON SV. MISE SUSRET KRIZMANIKA SA DJELITELJEM SV. POTVRDE
11. 05. Subota Franjo, Anastazije	17 h. VJENČANJE – Hrvoje Kišićek i Martina Furjan
	19 h. VIDOVEC + Stjepan Košić – daje supruga Terezija + Stjepan, Zdenko, Kata i Ivanka Zavrtnik – daje Ruža Težak
12. 05. Nedjelja ČETVRTA USKRSNA NEDJELJA NEDJELJA DOBROG PASTIRA	8 h. VIDOVEC – za župljane
	9 h. NEDELJANEC + Milan Težak – daje ob. Težak + Antun, Zlata i Ivan Pomper – daje Anđela Pomper
	10 h. VIDOVEC – PRVA PRIČEST - za prvopričesnike, njihove obitelji i krsne kumove

O G L A S I

16.05.2019. U 17:00 SATI ISPOVIJED KRIZMANIKA, KUMOVA I RODITELJA

ŽUPNA KATEHEZA:

PRVOPRIČESNICI – VIDOVEC (3. a i b) i NEDELJANEC (3. c) – srijeda u 15:30 sati

KRIZMANICI – VIDOVEC (8. a i b) – utorak u 14:30 sati

– NEDELJANEC (8. c) – četvrtak u 15:30 sati

Ženidbeni navještaj:

Hrvoje Kišićek, sin Stjepana i Vesne, r: 1993. g., iz župe Kamenica i

Martina Furjan, kći Marijana i Mirice r. Kaniški, r: 1988. g., Nedeljanec, Prigradska 14 .

Isusova riječ

U svakom je vremenu moguće iz galilejskog susreta Uskrslog s njegovim učenicima doći do vlastitog svitanja, crpeći nadahnuće i životni smjer iz poruke koja se tiče Crkve u cjelini i svakog njezina člana, posebno kad se nalazimo u napasti da ne uočavamo i ne vrednujemo dobre strane ljudi i života. Oboružani neuspjesima, što se provlači kroz osobna i zajednička stanja, teško je vjerovati u promjenu, u bolje. No, kao nekoć apostolima, tako i Crkvi danas glas Uskrsloga ulijeva sigurnost da ne treba zastajati i plakati na grobu ribolovnih uspjeha iz prošlosti ili zbog mrtvih članova ribolovnih družina, nego ondje gdje se nalazimo valja baciti mrežu "na desnu stranu". Iskustva iz prošlosti mogu biti poučna, vrijedna i nadahnjujuća, ali Crkva ne može zanemarivati budućnost. Mnogi oblici crkvenog života, a namrla nam ih je prošlost, više ne mogu oduševljavati za Evanđelje i život iz vjere. Mogu, istina, poticati pojedinačnu glad za muzealizacijom kršćanstva ili poticati nostalgiju za retro-kršćanstvom u kojem se još mogu naslađivati naše religijske strasti. Zahtjev nedjeljnog ulomka želi naglasiti da nije moguće slijediti Kristovu riječ mimo dobra koje izvire iz svakog čovjeka. Ako se danas posvuda tužimo na loše prilike, da se štošta promijenilo pa nam više ne ide kao jučer, onda smo možda zaboravili da Radosna vijest nije dana kao ukras sređenim prilikama, nego kao lijek lošim oblicima života.

Drugi se naglasak tiče Gospodinova glasa i naših napora. Kad Crkva ne osluškuje poticaje Božjega Duha, kad joj Kristova riječ nije mjerilo pristupa čovjeku, kad nismo osjetljivi za Božji glas u suvremenom svijetu, naši napori ne rađaju plodom. Poznato je da se onda Kristova riječ radije prekraja i stavlja u službu ljudskih prohtjeva i probitačnih planova ili u službu religijskih mehanizama, ali to ne dovodi do evangelizacije života, već do jačanja puke religioznosti koja nam je prirodna. No, čim se damo voditi Kristovom riječju i svjetlom njegove prisutnosti, koja u mraku naših besplodnih nastojanja donosi novo svitanje i zoru njegove prisutnosti, onda sebe i druge privodimo punini života. I još nešto: Isusovo pitanje: "Dječice, imate li što za prismok?", nastavlja se danas u pitanjima ljudi koji su potrebni ispunjenog života. Gledajući iz kuta ljudskih mogućnosti, i nama kao i prvim apostolima izgleda da nema ničega što bismo mogli dati, da su sve zalihe potrošene, da smo žrtve vlastitih napora. No, moguće je da smo zaboravili na temeljnu glad srca koju ne siti čovjek, nego Bog. I za druge će biti dostatno kad se damo voditi Božjom riječju. Ona nas usmjerava na lov iz kojeg uvijek ima obilno za druge. Riječ je o dijeljenju dobara koje izvire iz darivanja i po kojem je Uskrsli prisutniji u ovom svijetu.

Zrelost Petrova vida

Iako je u nedjeljnom ulomku Petar glavni "igrač", ali sve nijanse teksta i dijelove nije ovdje moguće dotaknuti, valja nam imati oko za »učenika kojega je Isus ljubio«. On, a u njemu valja prepoznati ono na što smo pozvani, ima istančan sluh za Gospodinov glas i u strancu na kopnu prepoznaje Isusa. Zaključak je jasan: u ljubavi se lako prepoznaje ono što je očima nezamjetljivo. Ljubav je ona prodorna snaga koja raskida svaki veo nerazumijevanja i otvara put do ljudskoga srca. Ni Petar ne prepoznaje. Tek mu glas ljubljenog učenika otvara oči za Isusovu nazočnost. Ljubav uvijek dublje spoznaje, otkriva istinski identitet. Gledajući Krista očima ljubavi moguće je u njemu prepoznati njegov pravi identitet. Ljubljeni učenik srcem vidi i prodire dublje. S tim nas suočava i drugi dio nedjeljnoga ulomka koji se odnosi se na tzv. Petrovo prvenstvo. Pred nama su Isus i Petar. Isusova pitanja Petru i Petrovi odgovori vraćaju nas u noć u kojoj je Isus bio suđen a Petar ga je tri put zatajio. Nedvojbeno je riječ o Petrovu poslanju koje se ostvaruje u služenju i nasljedovanju Isusa. Ipak, povezujući noć zatajenja sa spomenutim dijalogom slutimo da se u ovom krije snažna poruka za naš život. Naime, nema toga stanja, bilo osobnoga bilo društvenoga, koje se ne bi moglo obnoviti i osloboditi tereta naših zatajenja i zastranjenja. Potrebno je, dakle, čuti Isusov glas. S Isusom otkrivamo da se uvijek može dati više od sebe. Zapravo, tek u susretu s Isusom čovjek potpuno dozrijeva za ljubav.

don Ivica Huljev, župnik u Komiži i urednik stranice kroz-samariju.net